

חוש המשולש

ובאשר התחיל ללמוד איזה ענין הי' נראה לעין הרואה כאלו לא למדה מעולם כך דרדק ודייק בכל אית ואת וכל זה כרי להורות להם דרך לימוד ובאופן זה יבואו אל תכליתם ונס הי' מקפיד מאוד שיחזרו הבחירי' על למודם ורמו כן במה שאמרו ז"ל על רבי מעולם לא פסק מעל שולחנו לא צנון ולא חזרת ורמו ב"י שלמד תמיד למסבר וע"ז מרמו צנון בחריפותו ולמד למסבר וע"ז מרמו חזרת שחזר על הלימוד פעם אחר פעם כדי לאוקמי נרסא שלא ישכח מה שלמד וכן עשה הן בימות החמה והן בימות הגשמים ואי לא הא לא קיימא הא אמנם העיקר והראשון הוא למסבר ואח"כ למסבר ורמו זאת בקרא ויאכלהו מתלב חטה ומצור דבש אשביעך כי חטה הוא לימוד התורה כי הכל צריכו למרי חטיא וזה נקרא אכילה, וסברה ופולס נקרא דב"ש ר"ת דיעה בינה שכל וסברה נאכל באחרונה אחר שנמר ומילא כריכו בנמרא והיינו ויאכלהו עיקר הסעודה מתלב חטה ואח"כ שכבר למד כל ציור מצור דבש אשביעך שנאכל על השבוע, ונס הי' מרגלא בפומי' במ"ש חז"ל אבות ואם למרת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך מי שמינע בלימוד שילמוד רק הרבה ואינו מינע לחדש חידושי' זה אינו מתחזיק טובה לעצמו כי לכך נוצרת כי מה שלמרת הי' מיכן לפיך כאשר נוצרת ואין זה טובה שתחזיק לעצמך שתאמר שלך היא וק"ל וראשית חכמה ידאת הי' עייב למד לפני' קודם כל שיעור כמו רבע שעה מס' חובת הלבבות כדי להלהיב לבכם ביראת הי' ולא הנל מלמוד אפי' הקרמת המתרגם כ"ש שער היחוד עם הקדמתו וכמעט כל מוסריו והנהגותיו היו מדברי ספר הקדוש הזה *] יכן הפץ שתלמידיו יעסקו בו בימי בחרותם למען יקבעו להם דרך א' בעבודת השי"ת ופעם מצא את בנו אבא מאוה"ג זצ"ל בבחרותו עוסק בספר ראשית חכמה ואמר לו הנח זה בני בימי בחורותיך וכן אמר לתלמידיו שילמדו בספר מנורת המאור כי שם מלוקטים היטב דברי אנדות חז"ל ושמעתי שהוא בעצמו למד עם בנותיו בספר מנורת המאור — לא הראה רוב האהבה לתלמידיו בפניהם והי' יראתם אותו גדולה ופחדו מהדר נאווני אבל בכ"ז מאוד נדלה אהבתם אליו יותר מאהבה איש את אביו כי כמים פנים אל פנים כן לב אדם לאדם ונפשם קשורה בנפשו ומהו המתעף שנם התלמידים אהבו זה את זה אהבה עזה אף גם אחרי שנים הרבה שהתפרדו איש מעל אחיו זה פינה לכאן וזה לכאן בכ"ז הרנישו בנפשם איזה התקשרות זה לזה כי אב אחד הי' להם אשר למדם והדריכם את הדרך אשר ילכו והמעשה אשר יעשו וכמו שלהבת קשורה בנחלת כן הי' אהבתם

הוא לעצמו הי' בקי בחכמת המדרה ולאגעברא וקודש החודש וכוה הי' יפה כחו ומסוגל מאוד וזה בא לו מזה זקינו הגאון מהרש"ך ז"ל כי הי' רב חילו בחכמת החשבון כנראה מספרו כוס ישועות באילן דעולא בס"פ ב"ב וע"י בהקדמה ש"ס, גם הי' בקי בחכמת הניתוח כאשר כתיב בעצמו בתשובותיו ובפרט בח"ס יוד סי' קס"ז מי"ש לרבו ז"ל, וכמו כן הי' בקי בחכמת התבונה ופריזיק והתחיל לכתוב ספר מיהר להכמת אלו למען יהי' ביד התלמידו ללמוד מהובו לכל יסמיקו בילד נכדו, ואחר שיצא לראש ספר הכרית עבר עליו מראשו עד סופו והראהו לתלמידיו ואמר כזה קנו לכם אשר הפץ למלאות ידיו מחכמות שונות ואני ואתם נכיר טובה להמחבר שהרבה ביטול לו הרוחתו במה שאונינו מוכרח לחבר כזה בשבילכם, כן סיפר דודי הגאון זצ"ל.

(* הגאון מאוה"ג רבי מרדכי בנעטת זצ"ל אבדקיק נ"ש והמדינה אב"ר פעם לזקניו זצ"ל אויף אויך הרב מפ"ס זאנז ד"א וועלט איהר זייד אין ליבענדיגער ריבט הלבבות, ואמר עליו שדבריו בוערים כגחלי אש, והגיל הי' זקניו זצ"ל כמה שנים להיות עם הגאון הגיל יחד איזה שבועות בקיץ במקום הרחצה ווינער-באדען ופעם א' בהשתעשע עמו באווייטא אמר לו הגאון מני"ש: יאמר נא לי הרב מפ"ס אויך למד כל התורה כולה עד מהרה כל כך! וכמה פעמים אב"ר עליו הגאון הקדוש הגיל על הרב מפ"ס אני אומר הלכה כמשי"ה בכל מקום כאשר דרשו חז"ל על דור המעייה הלכה כמותו בכ"ס. — ושם בבארען היו שיניהם דרום כביט אחד והבעל בית הי' אינו יהודי ולא רצה ליקח תשלומין מהם כי אחיקורי ביהו אבל הם לא חפצו לקבל מתנת חנם והגאון מני"ש שלח לבעל הבית בכל יום כלכלה מולאה מירות או שאר מיני מתחוק וזקניו זצ"ל שלח לו פעם א' בשבוע איזה מתנה הגונה ופעם שאל זקניו זצ"ל להגאון מני"ש זצ"ל אני שולח לבי"ב פעם א' בשבוע ואוכל לשלוח לו מנה יפה חתיכה הראוי' להתכבד אבל מעייב שולח לו בכל יום